

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

Selvfølgelig gælder saa sandelig ogsaa for Hustruen økonomiske Konsekvenser, hvis Manden ikke selvangiver rigtigt, og hvis Manden ikke rettidigt betaler. Men navnlig med Hensyn til det strafferetlige er det indlysende, at man maa have klaret Konsekvenserne fuldstændig og have klaret de Ændringer, som eventuelt maa foretages i Lovgivningen for at klargøre, hvad Hustruens Medunderskrift betyder.

Selve Hovedbestemmelsen finder jeg ikke vanskelig at formulere. Jeg kunde f. Eks. tænke mig en saadan Formulering: Selvangivelsen skal, naar Skatteyderen er gift og samlever med Ægtefællen, underskrives af begge Ægtefæller. — Som nærmere Forklaring af, hvad Ægtefællernes Underskrift betyder, kan tilføjes: Ægtefællernes Underskrift attesterer, at deres egen Indtægt og Formue er korrekt angivet, samt at Indtægt og Formue i øvrigt, saa vidt vedkommende bekendt, er korrekt angivet.

Jeg fremsætter disse Formuleringer til Overvejelse for den højtærede Finansminister og hans Embedsmænd. Men det vil heraf forstaas, at min Mening er, at de to Ægtefæller skal sidestilles, hvad angaar Ansvaret over for Skattemyndighederne. Det skal altsaa ikke være saaledes, at Hustruen kun skal attestere sin egen Indtægt og sin egen Formue, hun maa paatage sig det almindelige Ansvar for, at ogsaa de øvrige Oplysninger er givet efter bedste Overbevisning. Og hvis man ikke drager den fulde Konsekvens af Hustruens Medunderskrift, opnaar man aldeles ikke et af de Formaal, som var tilsigtet med Bestemmelsen, nemlig at der sikres Hustruen Indsigt i Familiens økonomiske Stilling. Hvis Hustruen kun skal skrive under paa, at hendes Indtægt eller Særformue er rigtigt opgivet, er der jo ikke noget i Vejen for, at den Mand, som ikke vil have, hun skal have Indblik i de økonomiske Forhold, siger: nu udfylder vi de to Rubrikker først, saa skriver du dit Navn under, og saa har du ikke mere med det at gøre. I denne Forbindelse vil jeg gerne pege paa, at ifølge Ægteskabsloven er Ægtefæller pligtige at give hinanden Oplysninger om de økonomiske Forhold, men der er aldeles ikke noget Tvangsmiddel herfor, saa det er kun, naar Ægtefællerne er villige dertil, at de

hidtil faktisk gensidig har oplyst hinanden. Gennem en Ændring her vedrørende Underskriften paa Selvangivelsen vilde man saaledes medvirke til, at en af Ægteskabslovens Bestemmelser faktisk blev overholdt.

Jeg indrømmer altsaa, at der er flere Spørgsmaal, som bør afklares, inden man indfører Bestemmelsen om Hustruens Medunderskrift, og jeg for min Del vilde ikke være Tilhænger af, at man tog det halve Skridt, kun at lade hende skrive under paa Opgivelsen af sin egen Indtægt og Formue. Saa vilde jeg foretrække, at man udskyder Sagen. Men jeg kan ikke være tilfreds med, at vi skal afvente Skattekommissionens Betænkning, hvis denne Betænkning ikke snart kommer. Jeg mener nemlig, at dette Spørgsmaal trænger sig paa og nu maa løses, og jeg er glad for at se, at der er kommet Tilsagn fra den højtærede Finansminister om, at til næste Aar vil Forslag blive forelagt i god Tid. Jeg synes, det er at nedværdige Rigsdagen, at vi Aar efter Aar faar dette Forslag forelagt saa sent, at vi kun har ganske faa Dage til at behandle det, saa det bliver umuligt at faa gennemført noget, som ikke allerede er tilrettelagt af Ministeriet. Jeg vil ikke rette Bebrejdelser mod den højtærede Finansminister — han er jo saa nylig kommet til, at han ikke har haft Tid til at gøre et større Arbejde her —, men jeg vil gerne henstille, at Ministeren tager dette Spørgsmaal op og faar det lagt til Rette, saa at Rigsdagen til næste Aar kan tage Stilling til det i god Tid. Jeg vil være taknemmelig for en Udtalelse fra den højtærede Finansminister herom.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker Udvalget og de ærede Ordførere for Tilslutningen til Lovforslaget.

Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen paa det kommunistiske Partis Vegne har fundet det fornødent at stille Ændringsforslag. Det, der er Tale om med Hensyn til de gamle Medborgere, er, synes jeg, et væsentligt Fremskridt, og det kan ikke være Hensigten nu i Hast at søge gennemført en alt for delvis og beskedent Løsning af det Helhedsproblem, der foreligger med Hensyn til de skattefrie Fradrag. Jeg beklager derfor, at man ser sig nødsaget til at stemme imod et Forslag, der rummer